

Barbara Więżik

"Wiersz Słowackiego "Anioły stoją.." i dwa warianty jego historycznej konkretyzacji w twórczości Żeromskiego", Stanisław Makowski, "Przegląd Humanistyczny" nr 4 (1977) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 21/1 (67), 187

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ MAKOWSKI Stanisław: Wiersz Słowackiego "Anioły stoją..." i dwa warianty jego historycznej konkretyzacji w twórczości Żeromskiego. "Przegląd Humanistyczny" 1977 nr 4 s. 161-164.

Wiersz Słowackiego "Anioły stoją na rodzinnych polach..." - manifest nastrojów patriotyczno-powstańczych poety, funkcjonuje w twórczości Żeromskiego jako symbol romantycznych dążeń narodowowyzwoleńczych. Bohaterowie Żeromskiego: ułan-obronca narodowego honoru ("Uroda życia") i ułan-legionista, walczący o sprawiedliwość społeczną ("Ewakuacja Krakowa") są, zdaniem autora, powtórzeniem i reinterpretacją bohatera utworu Słowackiego. Żeromski odczytywał wiersz "Anioły stoją..." jako "proroczy program, którego realizacja przypadła dopiero jego pokoleniu".

BP/67/59

Bb.W.

/II/ MAŁGOWSKA Hanna Maria: Reportaż w literaturze polskiej i radzieckiej. "Slavia Orientalis" 1977 nr 3 s. 279-290.

Autorka rozważa problem określenia przynależności gatunkowej reportażu wykorzystując tezy stawiane w powojennych dyskusjach literackich prowadzonych w polskiej i radzieckiej krytyce. Omawiane dyskusje dotyczyły inspiratorskiej roli reportażu w rozwoju form powieściowych. W rozważaniach radzieckich akcentowano wagę działalności czasopiśmienniczej w kształtowaniu gatunku oraz koncentrowano się wokół zagadnienia miejsca reportażu w krystalizowaniu świadomości społecznej. Na rozwoju reportażu zaciążyły negatywnie nadmierne ambicje, które osłabiły odkrywczość formy sprowadzając do wspólnego mianownika wyżej zorganizowane gatunki dziennikarskie i beletrystykę. Istotę reportażu upatruje autorka w faktograficznym uzupełnianiu literatury.

BP/67/60

M.Z.